മധുരമായ കുട്ടികളെ- നിങ്ങളുടെ മേൽ മായയുടെ ദൃഷ്ടി വളരെയധികമുണ്ട്, അതിനാൽ ലേശം പോലും അശ്രദ്ധ കാണിക്കരുത്, ദേഹീയഭിമാനിയാകുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കൂ.

ചോദ്യം- ബാബയുടെയടുത്ത് ഏതൊരു ഖജനാവാണ് സദാ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്? ആ ഖജനാവിനാൽ സ്വയത്തെ സമ്പന്നമാക്കുന്നതിനുള്ള വിധിയെന്ത്?
ഉത്തരം- ബാബയുടെയടുത്ത് പവിത്രത- സുഖം- ശാന്തിയുടെ ഖജനാവ് സദാ സമ്പന്നമാണ്. സ്ഥിരമായ സുഖം അഥവാ ശാന്തി വേണമെങ്കിൽ കാട്ടിൽ അലയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. പവിത്രത തന്നെയാണ് സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും ആധാരം. പവിത്രമാകൂ എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സർവ്വ ഖജനാവും നിറയും. ബാബ വരുന്നത് തന്നെ കുട്ടികളെ പവിത്രമാക്കുന്നതിനാണ്. ബാബ സദാ പവിത്രമാണ്.

ഗീതം- ഭഗവാൻ എന്നിൽ നിന്നും ഒരിക്കലും പിരിയില്ല....

ഓം ശാന്തി. ഇത് കുട്ടികൾ പാടിയ ഗീതം കുട്ടികൾ തന്നെ കേട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് കുട്ടികളുടെ ആത്മാക്കൾ തന്നെയാണ് പറയുന്നത്. ഇപ്പോൾ കുട്ടികൾ ദേഹീയഭിമാനിയാകണം അർത്ഥം സ്വയം പരമാത്മാവല്ല, ആത്മാവാണ് എന്ന നിശ്ചയം ചെയ്യണം. സന്യാസിമാർ പറയാറുണ്ട്- ആത്മാവ് തന്നെ പരമാത്മാവെന്ന്, ഇതിനെ അസംഭവ്യമെന്ന് പറയാം. ഇപ്പോൾ ബാബ മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു ഇത്രയും സമയം നിങ്ങൾ സർവ്വരും ദേഹാഭിമാനികളായി. ഇപ്പോൾ ദേഹീയഭിമാനിയാകൂ. തിരികെ വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നതിനാണ് ഈ ശിക്ഷണം ലഭിക്കുന്നത്. പിന്നെ സത്യയുഗത്തിൽ പ്രാപ്തിയാണ്. ഇവിടെ ദേഹീയഭിമാനിയാകുമ്പോൾ ബാബയുടെ ജ്ഞാനത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നു, പിന്നെ ജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രാപ്തിയുടെ പാർട്ടഭിനയിക്കുന്നു. അവിടെ ദേഹാഭിമാനിയോ ദേഹീയഭിമാനിയോ ആകുന്ന പ്രശ്നമില്ല. ഈ സമയത്ത് മനുഷ്യർക്ക് നമ്മൾ ആത്മാക്കളാണ്, നമ്മുടെ അച്ഛൻ പരമാത്മാവാണ് എന്ന് അറിയില്ല. തീർത്തും സംശയത്തിലാണ്. സന്യാസിമാർ പറഞ്ഞു- ഞാനും നിങ്ങളും സർവ്വരും പരമാത്മാവാണ് എന്ന്. എവിടെ നോക്കിയാലും നീ തന്നെ നീയാണ് എന്ന്, ഇതിലൂടെ യാതൊരു നേട്ടവുമില്ല. അവർ ഇതിനെ ഭാവനയെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. സർവ്വരുടേയും ഭാവന ഒരേപോലെയാകില്ല. ഒരു വീട്ടിൽത്തന്നെ അച്ഛന്റെയും മക്കളുടേയും ഭാവന ഒരേപോലെയാകില്ല. ചിലയിടങ്ങളിൽ മക്കൾ അച്ഛനെ വരെ കൊല്ലുന്നു കാരണം ഘോര അന്ധകാരമാണ്. സർവ്വരും പതിതരാണ്.

ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കുട്ടികൾ സ്വദർശന ചക്രധാരികളാണ്. സ്വദർശന ചക്രധാരിയാകുന്നതിലൂടെ തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ രാജാ റാണിയായി തീരുന്നത്. അതിനാൽ ബാബ കുട്ടികളോട് അടിക്കടി പറയുന്നു- ദേഹീയഭിമാനിയാകൂ. ആത്മാവാകുന്ന എന്നെ പരമാത്മാവ് വന്ന് പരിചയം നല്കി പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കൂ. നമ്മുടെ സംസ്ക്കാരം പരിവർത്തനപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആത്മാവ് തന്നെയാണ് സംസ്ക്കാരവുമായി പോകുന്നത്. ശരീരം നശിക്കുന്നു. ബാബാ ഞാൻ അങ്ങുമായി തന്നെ യോഗം വയ്ക്കും. ഞങ്ങളുടെ ഈ പ്രതിജ്ഞ ഒരിക്കലും മാറില്ല. പവിത്രതയുടെ മേൽ അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള വിഘ്നം വരുന്നു. വളരെയധികം സഹിക്കേണ്ടി വരും. കുട്ടികൾ പറയുന്നു- ബാബാ ഞാൻ ഇത് സഹിക്കാം. ദുഃഖത്തിന്റെ സമയത്ത് മുഖത്തിലൂടെ ഹേ ഭഗവാനെ, ഹേ പ്രഭു, ഹേ രാമാ... എന്ന് വരുന്നു. നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെയൊന്നും പറയില്ല. നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണർ ബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. ബാബാ ഞാൻ ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും എപ്പോൾ മുക്തമാകും, എന്നെ വളരെ മർദ്ദിക്കുന്നു. ഗീതത്തിലും പറയുന്നു- എത്ര തന്നെ സഹിക്കേണ്ടി വന്നാലും, ബാബാ അങ്ങയുടെ ഓർമ്മ ഒരിക്കലും മറക്കില്ല. നമുക്ക് ബാബയുടേതായി മാറണം. ബുദ്ധിയോഗം ബാബയുമായി യോജിപ്പിക്കണം. ഇതെല്ലാം മനസ്സിലാക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. ഒരു ദിവസം ഈ ബന്ധനങ്ങളെല്ലാം ഇല്ലാതാകും. കുറച്ചൊക്കെ സഹിക്കേണ്ടി വരും. ഇതെല്ലാം നാടകത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അബലകളുടെ മേൽ അത്യാചാരം നിറയെയുണ്ടാകുന്നു. ഈ ഗീതം നേരത്തെ ഉണ്ടാക്കിയതാണ്, ഇതിന്റെ അർത്ഥം ആരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രം പിന്നീട് ഗീതമായി മാറി. സർവ്വരും പറയുന്നു ഗീതത്തിന്റെ അർത്ഥം മറ്റെങ്ങും പറഞ്ഞു തരുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം സിനിമകളിലെ പാട്ടുകളാണ്. എന്നാൽ ഇത് ബാബ ഉണ്ടാക്കിച്ചതാണ്. നിങ്ങൾ കുട്ടികൾ ഇത് വച്ച് മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കണം. നമുക്ക് തീർച്ചയായും പാവനമാകണം. ബാബയുടെ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് നടക്കണം. മനുഷ്യർക്കറിയില്ല. അവർ ശിവനെയും ശങ്കരനെയും ഒന്നാക്കി കാണിക്കുന്നു. കൃഷ്ണനും ഭഗവാനാണ്, സർവ്വവ്യാപിയാണ്, എവിടെ നോക്കിയാലും കൃഷ്ണൻ തന്നെ കൃഷ്ണൻ. രാധയുടെ പൂജാരി പറയും എവിടെ നോക്കിയാലും രാധ

തന്നെ രാധ. സായിബാബയുടെ ഭക്തർ പറയും എവിടെ നോക്കിയാലും സായിബാബയാണ് എന്ന്..... എത്ര അന്ധകാരമാണ്. ഇത് വീണ്ടും ഉണ്ടാകുക തന്നെ വേണം, ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ ഡ്രാമയാണ്. നിങ്ങൾ പറയുന്നു- ഈ ജ്ഞാന യജ്ഞത്തിലൂടെ വിനാശ ജ്വാല പ്രജ്ജ്വലിതമായി. അപ്പോൾ അവർ പറയും നിങ്ങളുടെ ബാബ വിനാശത്തിനുള്ള യജ്ഞമാണ് രചിക്കുന്നത് , ഞങ്ങൾ പറയുന്നു ശാന്തി വേണം എന്ന്, നിങ്ങൾ പിന്നെ വിനാശം ചെയ്യിക്കുന്നു. രുദ്ര ജ്ഞാനയജ്ഞം എന്നാണല്ലോ പേര്. ബ്രാഹ്മണരിലൂടെയാണ് യജ്ഞം രചിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ബ്രഹ്മാകുമാർ കുമാരിമാർ ബ്രാഹ്മണരാണ്. പരിധിയുള്ള യജ്ഞം രചിക്കുന്നത് ധനികരാണ്. അതിൽ രുദ്ര യജ്ഞം പ്രശസ്തമാണ്. അവർ അതിൽ ജ്ഞാനം എന്ന അക്ഷരം ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. ഇത് രുദ്ര ജ്ഞാന യജ്ഞമാണ്. അതിനെ ജ്ഞാന യജ്ഞമെന്ന് പറയില്ല. ബാബ മനസ്സിലാക്കി തന്നിട്ടുണ്ട്- ലക്ഷ്മീ നാരായണൻ അഥവാ രാധാ കൃഷ്ണന് ഈ ജ്ഞാനമില്ല. ജ്ഞാനത്തിലൂടെയാണ് സത്ഗതിയുണ്ടാകുന്നത്. അവിടെ സത്ഗതിയാണ്, സ്വർഗ്ഗമാണ്. ഇതെല്ലാം മനസ്സിലാക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. ബാബ ബ്രാഹ്മണർക്കാണ് ജ്ഞാനം നല്കുന്നത്. രഥത്തിൽ രഥിയിരിക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നു. ഈ ശരീരം രഥമല്ലേ. ഒരോ രഥത്തിൽ രഥിയായ ആത്മാവാണ് ഉള്ളത്, ഇതിൽ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ആത്മാവുമുണ്ട്. എന്നാൽ ബാബ പറയുന്നു- ഞാൻ രഥം ലോണായി എടുക്കുന്നു. ഏതു പോലെ വീട്ടിൽ യജമാനനും വസിക്കുന്നു, വാടകക്കാരും വസിക്കുന്നു. ഇവിടെ രഥിയായി ബാബ വരുന്നു. പറയുന്നു ഞാൻ വീണ്ടും നിങ്ങളെ രാജയോഗം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ മറ്റാർക്കും പറയാനാകില്ല. ഈ പോയിന്റെല്ലാം ധാരണയ്ക്ക് വേണ്ടി ബാബ മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു. നമ്മുടെ ബാബ കല്പ കല്പം സംഗമയുഗത്തിൽ നമ്മെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അധികാരിയാക്കുന്നു. ഒരക്ഷരത്തിന്റെയെങ്കിലും തെറ്റിലൂടെ എത്രയോ അവതാരം, എത്രയോ പേരുകൾ വച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കല്പ വൃക്ഷത്തിന്റെ കീഴിലാണ് നിങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നത്. ഭാവിയിലെ രാജാ റാണി പദവിക്ക് വേണ്ടി രാജയോഗം പഠിക്കുന്നു. ഇവിടെ കോടിപതികളുണ്ട്, ഇവരുടേതെല്ലാം മണ്ണിനോടലിഞ്ഞു ചേരും. പ്രകൃതി ക്ഷോഭങ്ങളെല്ലാം പെട്ടെന്ന് വരും. അവസാനം വിനാശം ഉണ്ടാകുക തന്നെ വേണം. അനവധി ബോംബുകൾ എല്ലാവരുടെയുമടുത്തുണ്ട്. അത് അങ്ങനേ സമുദ്രത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കില്ല. ഇത് അവരുടെ ലക്ഷം, കോടികളുടെ സമ്പത്താണ്. ഇതൊക്കെയുണ്ടായില്ലായെങ്കിൽ എങ്ങനെ വിനാശം ഉണ്ടാകും. പാടെ കത്തി ചാരമായി തീരുന്നു. കിടന്ന് ദുഃഖം അനുഭവിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കില്ല. പെട്ടെന്ന് നശിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള വസ്തുക്കളാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഒരു ധർമ്മത്തിന്റെ സ്ഥാപനയും, അനേക ധർമ്മങ്ങളുടെ വിനാശവും- ഇത് ക്ലിയറാണ്. ബ്രഹ്മാവിലൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്ഥാപന ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവരെ യോഗ്യരാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പവിത്രതയുള്ളവരെ സർവ്വരും നമിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ബാബയും പറയുന്നു പവിത്രമാകൂ. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിന്റെ ചിറക് മുറിഞ്ഞു. നിങ്ങൾ എങ്ങനെ പറക്കും? ജ്ഞാന യോഗത്തിന്റെ ധാരണ എത്രത്തോളം ചെയ്യുന്നുവൊ അത്രയും ചിറകുണ്ടാകുന്നു. രാജധാനി നേടുക എന്നത് അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല.

മുഖ്യമായ കാര്യമാണ് ഞാൻ ആത്മാവ്, ഇതെന്റെ ശരീരമാണ്. ശാന്തിക്ക് വേണ്ടി കഷ്ടപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരു കഥ പറയാറില്ലേ- റാണിയുടെ കഴുത്തിൽ മാലയുണ്ടായിരുന്നു, എന്നിട്ട് പുറമേ അന്വേഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ റാണിമാരാണ്, ശാന്തിക്ക് വേണ്ടി കാട്ടിൽ പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇവിടയുള്ളത് മായയുടെ രാജ്യമാണ്. ഇവിടെ ശാന്തിയുണ്ടാകില്ല. ചിലർ പറയുന്നു- എനിക്ക് ഇന്നവരിലൂടെ ശാന്തി ലഭിച്ചു. എന്നാൽ അത് അല്പകാലത്തെ ശാന്തിയും സുഖവുമാണ്. നമുക്ക് അവിനാശിയായതല്ലേ വേണ്ടത്. നിങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് സ്ഥിരമായ ശാന്തി വേണം. പവിത്രതയിലൂടെ എത്ര മാത്രം സുഖം ശാന്തി വേണോ, അത് നേടൂ. ശിവബാബയുടെ ഭണ്ഡാരയല്ലേ. സദാ പവിത്രമായിട്ടുള്ള ബാബ തന്നെ വന്ന് സർവ്വരെയും പാവനമാക്കുന്നു. സന്യാസിമാർ ആത്മാവ് നിർലേപമാണ്, ബാക്കി ശരീരത്തിലാണ് പാപം ഏല്ക്കുന്നത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കുട്ടികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു- ബാബ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്ഥാപന ചെയ്യുന്നവനാണ്. യഥാർത്ഥ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കി കൊടുത്താൽ അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ഇവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് പരമപിതാ പരമാത്മാവാണ്, പതിത പാവനനാണ്, സത്ഗതി ദാതാവാണ്. സർവ്വരെയും ദുർഗതിയിൽ നിന്നും സത്ഗതിയിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകുന്നു. ബാബ തന്നെയല്ലേ സദ്ഗതി ചെയ്യുന്നത്. ബാബയെ പറയുന്നത് സദ്ഗതി ദാതാവ് എന്നാണ്. ദുർഗതി ദാതാവെന്ന് പറയില്ലല്ലോ. പതിത പാവനൻ എന്നു പറയുന്നു പിന്നെ പതിതമാക്കുന്നത് ആരാണ്? ഇതും ആർക്കും അറിയില്ല. ബാബ പറയുന്നു നിങ്ങൾ വാമ മാർഗ്ഗത്തിൽ അധഃപതിക്കുന്നു, അപ്പോൾ രാവണൻ പ്രവേശിക്കുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ രാധയുടെയും കൃഷ്ണന്റെയും വലിയ വലിയ കറുത്ത ചിത്രങ്ങൾ വച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്യാം സുന്ദർ എന്നാണ് പേര് വച്ചിരിക്കുന്നത്. സത്യയുഗത്തിൽ സുന്ദരമായിരുന്നു പിന്നെ കലിയുഗത്തിൽ മായയാകുന്ന സർപ്പം കൊത്തി കറുപ്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ എവിടത്തെ കാര്യം എവിടെയെത്തിച്ചു. മനുഷ്യർക്ക് ഒന്നും അറിയില്ല. രചയിതാവായ ബാബയെയും രചനയെയും അറിയുന്നില്ല. ബാബ കുട്ടികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു- കുട്ടി

കളെ, ശ്രദ്ധയോടെയിരിക്കണം, മായ വളരെ കടുത്തതാണ്. ഈ സമയം തമോപ്രധാനമാണ്, മായക്ക് ആരെയും വീഴ്ത്താൻ അധികം സമയം വേണ്ട, മൂക്കിൽ വന്ന് പിടിക്കുന്നു. ഇത് യുദ്ധ സ്ഥലമാണ്, അതിനാൽ ബാബ അടിക്കടി മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു സ്വമംഗളം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദേഹീയഭിമാനിയാകൂ. സ്വയത്തെ ആത്മാവാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി ബാബയെ ഓർമ്മിക്കൂ എങ്കിൽ അന്തിമ നിമിഷം ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ പോകാൻ സാധിക്കും. സർവ്വ സംസ്ക്കാരങ്ങളും മുന്നിൽ വരുന്നു. അനേക ജന്മങ്ങളിലെ പാപം നശിക്കാൻ സമയമെടുക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ പുരുഷാർത്ഥം അന്ത്യം വരെ ഉണ്ടാകുന്നു. ആദ്യത്തെ കാര്യമാണ് ദേഹീയഭിമാനിയാകുക എന്നത്. പരമാത്മാവായ ബാബ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച് തനിക്ക് സമാനമാക്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബാരിസ്റ്റർ തീർച്ചയായും തനിക്ക് സമാനം ബാരിസ്റ്ററാക്കും. പിന്നെ പ്രയത്നത്തിന്റെ ആധാരത്തിലാണ്. ചില വക്കീൽമാർ ഒരു കേസിലൂടെ ലക്ഷം രൂപ സമ്പാദിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കുട്ടികളോട് ബാബ പറയുന്നു- പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്ത് ഉയർന്ന പദവി നേടൂ. ഇവിടത്തെ കോടിപതികളെല്ലാം അവസാനം ചാരമായി മാറും. ഞാൻ ദരിദ്രരുടെ പങ്കാളിയാണ്.

ഇപ്പോൾ നോക്കൂ, യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവരുടെ കർത്തവ്യമാണ് മരിക്കുക, കൊല്ലുക. അവർ സംസ്ക്കാരവുമായാണ് പോകുന്നത്. ഗൃഹസ്ഥിയുടെയടുത്ത് ജന്മമെടുക്കുന്നു, പിന്നെ വീണ്ടും യുദ്ധത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. ബാബ വളരെ സഹജമായി മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു. ജന്മ ജന്മങ്ങളിടെ പാപങ്ങളുണ്ട്, അതിനാൽ യോഗം വളരെ ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നാലേ വികർമ്മം ഭസ്മമാകൂ. തലയിലുള്ള പാപ ഭാരങ്ങൾ എങ്ങനെയില്ലാതാകും- ഇതിന് വേണ്ടി എത്രത്തോളം സാധിക്കുന്നുവൊ അത്രത്തോളം ബാബയുടെ ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കണം. ബാബാ, അങ്ങ് എത്ര മധുരമാണ്, ബാബ പറയുന്നു- ഓമന കുട്ടികളെ, അശ്രദ്ധ കാണിക്കരുത്. ഇത് ബുദ്ധിയോഗത്തിന്റെ മത്സരമാണ്, ഇതിൽ തന്നെയാണ് സർവ്വതും. ബാബ അടിക്കടി പറയുന്നു സ്വ മംഗളം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വളരെ നല്ല യോഗം ഉണ്ടായിരിക്കണം. എങ്കിൽ വളരെ ഹർഷിതരായിരിക്കും. നമ്മൾ ഈശ്വരീയ സന്താനങ്ങളാണ്. നമുക്ക് ഭാവിയിലേക്ക് വേണ്ടി ബാബയിൽ നിന്നും സമ്പത്ത് ലഭിക്കുന്നു. കലിയുഗത്തിൽ രാജ്യം ഭരിക്കില്ല. സത്യയുഗത്തിലാണ് രാജ്യം ഭരിക്കേണ്ടത്. ദേഹീയഭിമാനിയാകുക എന്നത് വളരെ വലിയ ലക്ഷ്യമാണ്. അല്ലാതെ വെറുതെ വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയാകാൻ സാധിക്കില്ല. ബന്ധനങ്ങൾ വളരെ സഹിക്കേണ്ടി വരും. ബന്ധനമുള്ള എത്രയോ കുട്ടികൾ അടി സഹിക്കുന്നു. അവസാനം നിങ്ങളുടെ തന്നെ വിജയം ഉണ്ടാകണം. നിങ്ങൾ കേവലം ബാബയുടെ ഓർമ്മയിലിരിക്കൂ. ഇതാണ് യോഗബലം, ഇത് ബാബ നിങ്ങളെ ഒരേയൊരു പ്രാവശ്യമാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത് അതിലൂടെ നിങ്ങൾ വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയാകുന്നു, മറ്റാർക്കും ആകാൻ സാധിക്കില്ല. മുഴുവൻ നാടകത്തിലും ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ പാർട്ട് ലക്ഷ്മീ നാരായണന്റേതാണ്. ഒരു കഥയില്ലേ- രണ്ട പൂച്ചകൾ പരസ്പരം കടിപിടി കൂടി, വെണ്ണ കുരങ്ങൻ കൊണ്ടു പോയി. കൃഷ്ണന്റെ വായിൽ വെണ്ണ കാണിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ വെണ്ണയുടെ കാര്യമേയില്ല. ഇത് സ്വർഗ്ഗമാണ്, ഇതിൽ മുഴുവൻ സൃഷ്ടിയുടെയും വെണ്ണ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ബാബ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അധികാരിയാക്കുന്നു, അങ്ങനെയുള്ള ബാബയെ എവിടെയാണെങ്കിലും പോയി മിലനം ചെയ്യണം. ശരി.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനു ശേഷം തിരിച്ചു കിട്ടിയ മധുര മധുരമായ കുട്ടികളെ പ്രതി മാതാവും പിതാവുമായ ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും പുലർകാല വന്ദനവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമസ്ക്കാരം.

ധാരണക്കുള്ള മുഖ്യമായ സാരം -

1. ഞാൻ ഈ രഥത്തിൽ വിരാജിക്കുന്ന രഥിയായ ആത്മാവാണ്, ഈ അഭ്യാസം ചെയ്ത് പൂർണ്ണമായും ദേഹീയഭിമാനിയാകണം. ബുദ്ധിയോഗം കൊണ്ട് മത്സരിക്കണം.

2. പൂർണ്ണമായും നഷ്ടോ മോഹയാകണം. ഈ അന്തിമ ജന്മത്തിൽ ബന്ധനം സഹിച്ചും തീർച്ചയായും പാവനമാകണം.

വരദാനം- സദാ ദിൽഖുശ്(സന്തുഷ്ടത) മിഠായി കഴിക്കുകയും, കഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യമായ സേവാധാരി പ്രസന്നരായി ഭവിക്കട്ടെ.

ദിവസവും അമൃതവേളയിൽ ദിൽഖുശ് മിഠായി കഴിക്കുന്നവർ സ്വയം മുഴുവൻ ദിവസം സന്തോഷത്തോ

ടെയിരിക്കുന്നു, മറ്റുള്ളവരും അവരെ കണ്ട് സന്തോഷിക്കുന്നു. ഈ ദിൽഖുശ് മിഠായിയാകുന്ന ടോണിക്ക് എങ്ങനെയുള്ള പതിതസ്ഥിതിയെയും ചെറുതാക്കുന്നു. പർവ്വതത്തെ പഞ്ഞിക്ക് സമാനമാക്കുന്നു. അതിനാൽ സദാ ഇതേ സ്മൃതി വയ്ക്കൂ- ഞാൻ ദിൽഖുശ് മിഠായി കഴിക്കുകയും കഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആത്മാവാണ്. കരയുന്ന പരിതസ്ഥിതിയിലും മനസ്സ് സദാ സന്തുഷ്ടമായിരിക്കണം എങ്കിൽ പറയാം സന്തുഷ്ടർ. അവരുടെ മുഖത്ത് ജ്ഞാനത്തിന്റെ തിളക്കം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

സ്ലോഗൻ- ആരുടെ സങ്കല്പത്തിലൂടെ അനേകർക്ക് ശ്രേഷ്ഠമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് പ്രേരണ പ്രാപ്തമാകുന്നുവോ- അവർ തന്നെയാണ് പുണ്യാത്മാവ്.